

delingsreform. Dansk Folkeparti ser frem til, at der ved den lejlighed vil blive taget stilling til Dansk Folkepartis ønske om, at amterne skal nedlægges, således at den ressourcekrævende og komplicerede overgangsperiode, der ligger i lovforslaget, kunne være undgået.

Dansk Folkeparti finder, at det er bekymrende, at der skal etableres et omfangsrigt kontrol- og administrationssystem, der har til formål at kontrollere, om amter og kommuner yder den omsorg der skal til for at behandle de svageste grupper ordentligt. Det er da en moralsk og social faliterklæring, at der skal sættes så stort et apparat i gang for at forhindre kassetænkning og sikre, at det lokale sociale ansvar bliver taget alvorligt over for de mange svage grupper.

Dansk Folkeparti er i øvrigt enig i den skepsis, der fra mange sider er givet udtryk for. Blandt andet fra Socialpædagogernes Landsforbund, der i deres høringssvar skriver:

»Den egentlige hensigt med reformen er da heller ikke socialpolitisk, men økonomisk. Grundtastmodellen skal bruges til at dæmpe aktiviteten på de områder, som det store flertal i Folketinget har opprioriteret. Man kan ikke sige nøjagtig, hvilke konsekvenser modellen vil få, fordi det er umuligt at forudse alle ændringer i kommunernes og amtskommunernes adfærd. Men det er givet, at en så grundlæggende forandring af de økonomiske betingelser for det sociale arbejde vil indebære ganske betydelige ændringer. Det er sandsynligt, at der bliver tale om »en socialreform ad bagdøren« uden forudgående diskussion om socialpolitiske målsætninger.«

Dansk Folkeparti deler desuden de bekymringer, som kommer til udtryk i henvendelsen fra Dansk Socialrådgiverforening:

»Vi er imidlertid i stigende grad blevet bekymret over grundtastforslagets konsekvenser for den forebyggende indsats. Med ændringen af finansieringen vil det opleves af kommunerne, som om udgiften til indsatsen fordobles, og dette vil realistisk set kunne reducere det forebyggende arbejde.

Dansk Socialrådgiverforening skal derfor opfordre Folketingets Socialudvalg til i sin endelige betænkning at tilkendegive, at den forebyggende indsats over for børn og unge ikke må reduceres på grund af finansieringsomlægningen. Den socialpolitiske prioritering af en nødvendig

forebyggelse må fastholdes. Vi anser en sådan tilkendegivelse for vigtig forud for de diskussioner, der i de kommende år vil komme i alle kommuner og amter.«

Enhedslistens medlem af udvalget mener, at indførelse af denne nye finansieringsmodel fremmer »kassetænkningen« i amter og kommuner til skade for dem, der har allerstørst behov for særlig hjælp, nemlig de truede børn og unge og mennesker med varigt nedsat fysisk og psykisk funktionsevne. Lovforslaget vil ramme nogle kommuner meget hårdt økonomisk, og findes der ikke en løsning på dette - f.eks. i forhold til udligningsordningerne - kan resultatet i værste fald blive, at f.eks. kommuner med mange anbragte børn vil blive nødt til at forringe den forebyggende og behandlende indsats for denne gruppe.

Et andet mindretal i udvalget (KRF) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *socialministeren*, tiltrådt af et flertal (S, V, KF, CD og RV):

Til § 1

1) Nr. 9 udgår.

[Forslaget om høring af beliggenhedskommunen udgår]

2) Nr. 26 udgår.

[Forslaget vedrørende § 94-boformer, herunder om krisecentre for kvinder, udgår]

3) I den under nr. 36 foreslåede affattelse af § 129, stk. 3, affattes nr. 9 således:

»9) Kommunale tilbud efter § 86, § 87, stk. 4, § 88, stk. 3, og § 89.«

[Præcisering]